

overordentlig uheldigt; denne Indskrænkning i den hidtidige Ret for b-Ordningens Kød vil blive til stor Ulempe og Gene. Den tredje Ordning, c-Ordningen, vil volde de selv samme Ulemper og give de selv samme Kvaler. Det store Publikum vil slet ikke kunne forstaa denne Ordning, og Slagterne vil for den Sags Skyld heller ikke forstaa den; det vil medføre mange Overtrædelser, naar Slagterne skal være underkastede disse geografiske Indskrænkninger. Der vil mangfoldige Gange komme til at foreligge dette, at f. Eks. en ambulans Slagter — og saadanne eksisterer paa Landet i relativt stort Antal — vil faa sit Hyre med disse Bestemmelser. Man kan godt forestille sig, at mange af disse næringsdrivende ikke vil kunne forstaa, at naar de kører med deres Vogn fuld af blaastemplet, 1ste Klasses Kød, begaar de en Overtrædelse, blot de kører ind fra et Sogn til et andet — ja, der kan endogstaa tænkes en Ordning — vi ved jo ikke, hvordan denne Kredsinddeling bliver —, som vil bevirke, at blot de kører fra den ene Ende af Sognet og ud i den anden Ende af Sognet, vilde have begaaet en Overtrædelse af Loven eller Vedtægten.

Vi burde ikke gerne paa dette Lovgivningsomraade begaa den selv samme Fejl, som Københavns Kommunalbestyrelse, vistnok i 1886, begik paa et beslægtet Omraade. En den Gang udstedt Vedtægt havde en Bestemmelse — og det var en af de allervigtigste Bestemmelser i denne Vedtægt —, som sagde med rene Ord dette, at der til Københavns Kommune ikke maatte indføres mindre Dele af Svin end et halvt. Det betød den Gang i Praksis, at alt, hvad der hed Slagteraffald, ikke maatte tilføres Byen, saa Bestemmelsen i Virkeligheden var stor Synd og Skam mod det store forbrugende Publikum. De nævnte fortræffelige Næringsmidler — Svinehoveder, Flomme o. s. v. — blev unddraget den almindelige Omsætning, blev unddraget Hovedstadens Befolkning. Meningsløsheden af dette Forbud gik dog til syvende og sidst op for Autoriteterne, men det skal til Skam siges, at det varede mange Aar, inden der blev fuldstændig Ende paa Meningsløsheden i dette Forhold. Efter at den store Befolkning lidt efter lidt i Praksis selv havde indset, hvilken Meningsløshed det var, at en saa stor Kommune som København ikke maatte lade sig forsyne med disse prægtige Ting fra vore store velkontrollerede Slagterier, skete der endelig en Forandring. Men i Mellemtiden var der selvfølgelig sket

det, at Vedtægten mangfoldige Gange var blevet overtraadt. Bestemmelsen var, som sagt, en Meningsløshed; og meningsløse Bestemmelser skal man ikke have i nogen Vedtægt. Det bør være saaledes, at Publikum næsten ganske ubevidst skal kunne se en fornuftig Tanke i enhver Lov og i enhver Vedtægt; men denne fornuftige Tanke var det den Gang komplet umuligt for den store Befolkning at faa Øje paa i den omtalte Vedtægt.

Jeg er bange for, at hvis man følger Forslaget om denne a-, b- og c-Ordning, vil det blive en nøjagtig Gentagelse af det, som fandt Sted i 1886. Man skal ikke tro, at Stemplets Form kan klare Sagen hos Publikum. Publikum iagttager kun eet, naar de ser paa det Kød eller Flæsk, de har købt, nemlig om Stemplets Farve er sort. Det har det store Publikum Forstand paa, men om Stemplet er ovalt, rundt eller trekantet, lægger det store Publikum slet ingen Vægt paa. Alene overfor det sorte Stempel reagerer Publikum, og det gælder selv en særdeles forstandig Husmoder. Derfor skal man ikke tro, at alt er klareret ved de forskellige Former af Stemplet. Sagen bør ordnes saaledes, at vi helt bliver fri for disse forskellige Zoner, som vil medvirke til at forvirre Publikum.

Jeg forstaaer ikke, at Bestemmelsen i § 1, 5te Stykke: „Dog kan Varen, hvis den i stærkt kogt Tilstand er anvendelig til Menneskeføde, tillades kogt og afhændet direkte til Forbrugere“, skulde være nødvendig. Hvorfor maa dette ganske ufarlige kogte Kød ikke indgaa i den almindelige Omsætning ad den sædvanlige Vej?!

Bestemmelsen i § 4 om Forbud mod Blandingssalg af 1ste og 2den Klasses Kød i samme Butik hilser jeg med største Glæde. Den Ordning, som har tilladt et saadant Blandingssalg, har altid været en Uting, og det skal til Ære for de Handelsorganisationer, som har Interesse i disse Spørgsmaal, siges, at de altid har indset det forkerte i, at dette blandede Salg har været tilladt, idet det kunde give Anledning til, at der skete det, som ikke bør ske: at Folk købte en Vare, som ikke svarede til, hvad de troede den var. Denne Paragraf vil bevirke, at sort stemplet Kød vil blive sat ned paa det Niveau, hvor det hører hjemme, altsaa paa en lav Pris. Som Forholdet nu er, er det ganske meningsløst, idet sortstemplet Kød og sortstemplet Flæsk nu i Detailhandelen sælges omtrent til samme Priser som 1ste Klasses, altsaa blaastemplet, Kød og Flæsk, fordi det købes i Engros-Handelen til samme Pris.